

§ 23.

Господа душеприказчики держатъ вѣренъ счетъ на сичкій ать приходъ и расходъ, когото, като ся сварши година та, представлявать дѣто требува. Секи петъ години правять отъ годишни тѣ счетовѣ кратка вѣдомость, която печатать и раздавать на лю-бопитни тѣ. Като ся утврди завѣтъ ать, тій го печатать съ Бж-лгарскій ать и Грецкій ать преводъ, и го раздавать по сички тѣ мѣста. Това го правять и секога, кога ся покажи нужда.

§ 24.

Горѣ реченно то е главно то распоряженіе на воля та ми, по кое то требува давървятъ. Оно са полага на сичкій ать капита-лъ, дѣто завѣщавамъ вѣчно на полза за Габровско то учебно заведеніе.

§ 25.

Като минать двадесетъ години Гг. душеприказчики забиратъ да получавать по билетъ ать № 530. 1843 година 16 день Фе-вралія отъ сичка та сумма, что ся умножи отъ проценти тѣ, секагодишни тѣ проценти, кои то, както е горѣ реченно, ся у-потреблявать за полза на Габровското учебно заведеніе, както и проценти тѣ на первый ать билетъ, точію съ тая разлица. чи то-гава пишать въ Габрово, да имъ испроводять за ученіе, не е-дниго, по три юноши, пакъ за Одески тѣ семинаристи отдѣлявать не сто по сто и петдесетъ рубли сребарни.

§ 26.

Така Гг. душеприказчики тѣ, като ся сварши и четиридесетъ-годишній ать срокъ, получавать секагодишни тѣ проценти и отъ сичка та сумма, что ся набра отъ четиридесетгодишни процен-